

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217204154
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8217204154.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Evy Šofrankovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. S. XX, XXX XX L., o zaplatenie sumy 1.392,44 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 4Csp/15/2027-192 zo dňa 19.05.2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 4Csp/15/2017-218 zo dňa 29.10.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č. k. 4Csp/15/2017-218 zo dňa 29.10.2021 v napadnutej časti t.j. okrem výroku I. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 408,88 Eur.

Náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 408,88 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. III. Vyslovil, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 269 ods. 2, § 708 ods. 1 a 2, § 716 ods. 1 až 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 2 písm. e) a f), § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. c), § 18 ods. 1 a 2, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2 a 5, § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 1.392,44 Eur spolu s 28,00 % ročným úrokom zo sumy 1.392,44 Eur od 01.06.2017 do zaplatenia. Tiež si uplatnila nárok na náhradu trov konania. Žalobkyňa so žalovanou uzavrela zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.07.2013, na základe ktorej zriadila a viedla účet pre žalovanú č. X.. Dňa 12.02.2014 bola medzi nimi uzatvorená zmluva o povolenom prečerpaní na účte s limitom PP 610 Eur a variabilnou úrokovou sadzbou 19,90 % p.a..

4. Ďalej uzavrel, že medzi žalobkyňou a žalovanou vznikol spotrebiteľsko-právny vzťah, na ktorý je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy formou povoleného prečerpania posúdil ako bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje všetky tie náležitosti, ktoré obsahovať má, aby bolo možné úver považovať za úver s úrokmi a s poplatkami (zmluva neobsahuje

náležitosti v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Konštatoval, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy. Vzhľadom na to, že úver formou povoleného prečerpania na účte súd prvej inštancie vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov, mala žalobkyňa nárok na zaplatenie rozdielu medzi debetmi (9.146,61 Eur) a kreditmi (8.921,03 Eur) na účte žalovanej, ktorý predstavuje sumu 225,58 Eur, pričom žalobkyňa mala nárok aj na poplatok za vedenie účtu v celkovej sume 183,30 Eur. Žalobkyňa mala teda nárok na zaplatenie celkovej sumy 408,88 Eur.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Žalovaná by mala nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni, ale jej žiadne trovy z obsahu spisu nevyplynuli a tie ani nepožadovala. Preto jej ich súd prvej inštancie nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa a to čo do zamietavej časti rozsudku a výroku o trovách konania. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobkyňa mala za to, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach (ďalej aj ako „VOP“) alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V zmysle bodu 8.13 VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní: „Povolené prečerpanie sa poskytuje na dobu neurčitú. Klient môže vypovedať poskytnutie povoleného prečerpania najneskôr do prvého čerpania peňažných prostriedkov“. Žalobkyňa súčasne poukázala na rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že zmluva nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Na záver citovala z rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/130/2017 zo dňa 14.05.2018 z ktorého vyplýva, že aj poplatky uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach sú súčasťou zmluvného vzťahu účastníkov konania. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel jej žalobe v celom rozsahu a aby žalobkyni priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

8. Následne odvolací súd uznesením č. k. 12CoCsp/42/2020-216 zo dňa 31.08.2021 vrátil vec súdu prvej inštancie na postup podľa ust. § 224 CSP. Súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie č. k. 4Csp/15/2017-218 zo dňa 29.10.2021, ktoré opravil v záhlaví svojho rozsudku dátumom narodenia žalovanej.

9. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v spojení s opravným uznesením spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na webovej stránke a úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove dňa 22.04.2022 pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nebolo dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. K námietke nesprávnych skutkových zistení odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z

najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

12. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

13. Vo veci súd prvej inštancie v napadnutej časti v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

14. Je nepochybné, že Zmluva o povolenom prečerpaní zo dňa 12.02.2014 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou, na základe ktorej bolo žalovanej poskytnuté povolené prečerpanie, je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobkyňa vystupovala v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Z ust. § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

16. Odvolací súd má za preukázané, že Zmluva o Povolenom prečerpaní zo dňa 12.02.2014 neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.). Žalobkyňa v tomto ohľade v odvolaní poukázala na bod 8.13 VOP, z ktorého by mala byť zrejماً doba trvania a zánik zmluvy.

17. Taktiež Zmluva o Povolenom prečerpaní zo dňa 12.02.2014 neobsahuje obligatórnu náležitosť zakotvenú v ust. § 9 ods. 2 písm. w) zákona č. 129/2010 Z. z., a to: „právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu“, rovnako ako aj náležitosti uvedené v § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. zákona o spotrebiteľských úveroch.

18. Z uvedeného je zrejماً, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď na daný zmluvný vzťah aplikoval aj ust. § 10 zákona č. 129/2010 Z. z. zákona o spotrebiteľských úveroch.

19. Odvolací súd rešpektujúc výklad Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, v zmysle ktorého článok 10 odsek 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 odsek 2 uvedenej smernice

musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Poznomená však, že aj napriek tejto skutočnosti musí byť zachovaná požiadavka dobrej viery v záväzkovo-právnom vzťahu. Žalobkyňa tvrdí, že náležitosti zmluvy nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“) alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V tomto smere odvolací súd pripomína závery Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. I ÚS 3512/11 cit.: „Je treba zdôrazniť, že obchodní podmienky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složité formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“ Aj keď sa nejedná o judikát, odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje.

20. V kontexte uvedeného je zrejme, že Zmluva o Povolenom prečerpaní zo dňa 12.02.2014 neobsahuje viaceré zákonom stanovené náležitosti.

21. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná.

22. Žalobkyňa má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia ust. § 132 CSP je žalobkyňa povinná označiť dôkazy, ktoré podľa jej názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinná ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

23. V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

24. Z dokazovania bolo nepochybne zistené, že samotná Zmluva o Povolenom prečerpaní zo dňa 12.02.2014 neupravuje zásadný údaj o dobe trvania zmluvy, táto len všeobecne odkazuje na VOP (v bode 1.). VOP neboli individuálne dojednané medzi stranami sporu. VOP obsahuje podmienky, ktoré vypracovala a presadzuje Prima banka Slovensko, a. s. Keďže ide o tzv. firemné podmienky, v prípade uzatvárania zmlúv so spotrebiteľom, tieto musia byť ním individuálne dojednané, čo predpokladá aj ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Teda ide o také podmienky, s ktorými sa mal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah.

25. V zmysle ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ (v danom prípade žalobkyňa) nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. VOP, na ktoré zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne dojednané, čo spôsobuje ich neprijateľnosť. Individuálnosť ich dojednaní nie je daná ani tým, že na VOP zmluva odkazuje. Nakoniec, neindividuálnosť dojednaní VOP vyplýva aj z toho, že neboli nikým podpísané ani datované.

26. Pokiaľ aj uvedené dojednané obsahujú VOP k zmluve, ide o dokument k zmluve formulárového charakteru, ktorý ak aj obsahuje dojednanie o poplatkoch, sankciách, toto splyva so všetkými nespočetnými informáciami do jedného celku tak, že priemerný spotrebiteľ v kontraktnej fáze zmluvy je viac dezorientovaný než seriózne dodávateľom informovaný o význame tejto podmienky. VOP predstavujú rozsiahly (v súdnej veci 31-stranový) súbor najrozmanitejších ustanovení s množstvom právnických, či ekonomických/„bankových“ termínov, v ktorých je problematické zorientovať sa osobe znalej práva, nieto ešte priemernému spotrebiteľovi. Odvolanie námietky žalobcu z dôvodov uvedených vyššie sú neopodstatnené.

27. V kontexte uvedeného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti aj z dôvodu, že správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania v spojení s opravným uznesením podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že úspešnej žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli a neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania právo.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.